

ad b. I indeværende Finantsaar er anskaffet en Peacock-Bøje, bestemt til Reserve for tvende Sømærker af denne Art, som bruges paa Nordenden af Middelfrunden, Sundet, og ved Indseilingen til Bøgestrømmen, og da disse sidstnævnte Bøjer have Klokkapparat, er det nødvendigt, at Reserven til disse ogsaa har et saadant.

Til yderligere Begrundelse af det paa denne Konto jfr. Anmærkningerne til det oprindelige Finantslovforslag, S. 409 og 10, fremsatte Forslag om Bevilgelsen af 400 Kr. til en Maskine til Lønsopbløsning og Rjedlernes Fødning, bemærkes:

Den foreslaaede Maskinpumpe er paataentt at skulle afløse den nuværende mindre kraftige Pumpe i Maskinen, som ikke er Lønspumpe, og hvoraf følger, at Lønsning ved Damp kun kan finde Sted ved Hjælp af de almindelige Maskin-Løns-pumper; men da disse kun kunne bruges samtidig med, at Skruen er igang, ville de altsaa i mange Tilfælde ikke kunne anvendes, navnlig hvor Forholdene ere saadanne, at man ikke kan bevæge Skruen. Den foreslaaede Pumpe vil i Brandtilfælde kunne virke som en kraftig Sprøjte, ligesom den ogsaa langt hurtigere vil kunne føde Rjedlerne end den nuværende, der er for svag.

Naar man har foreslaaet denne Forbedring, der er almindelig indført i de fleste Dampskibe, har Hensynet til den udsatte Tjeneste, Bagerdampskibet skal udføre, navnlig om Vinteren under Isforhold, særligt bidraget hertil.

ad § 24.

ad V. C. 1. b. Paa Finantsloven for 1878—79 ligesom paa det oprindelige Forslag til Finantslov for 1879—80 var optaget en Anmærkning, sigtende til at give Finantsministeren Bemyndigelse til af Medhjælpssummen for Generaldecisionsrådet for det indirekte Skattevesen at udrede et Honorar af 600 Kr. til en Embedsmand for Revisionen af Statsgjældsregnskabet. Da den Embedsmand, der har oppebaaret Honoraret, imidlertid paa Grund af Forskyttelse til anden Stilling, ikke længere besørger Revisionen af bemeldte Regnskab, og Honoraret derhos i Overensstemmelse med, hvad der er udtalt i Motiverne til Forslaget til den ministerielle Lønningslov af 2den Juli 1870 (jfr. Rigsdagstidenden for 1869—70 Tillæg A. Sp. 1012), vil blive inddraget som særskilt Honorar og henlagt under den almindelige Medhjælpssum, er bemeldte Anmærkning udgaaet af nærværende Forslag. Da imidlertid det som Tillæg til denne Medhjælpssum hidtil bevilgede Beløb ikke indbefatter noget Tillæg til bemeldte 600 Kr., af hvilke der derimod som Følge af dette Beløbs Karakter som særligt Honorar har været beregnet Dyrtidsstillæg, maa man anse det for stemmende med de hidtil fulgte Regler, at det i de senere Finantsaar bevilgede Tillæg til Medhjælpssummen forhøjes med 20 pCt. af bemeldte 600 Kr. eller 120 Kr.

ad VI. C. 1. g. Beløbet til konstituerede Assistenters, Kontrollørers og Inspektørers er Bederlag for den ved Forslag til Lov om Tillæg til og Forandring i Lov af 2den Juli 1870 om Lønninger ved Toldvesenet i 1875 begjærede Forøgelse af det faste Toldpersonale, hvis Fremme ikke fraraadedes af det af Rigsdagens Folkething nedsatte Udvalg, fordi det ansaas for umotiveret, men fordi man ikke ansaa det for rigtigt at foregive Lønningslovens Revision samt gik ud fra, at en mulig Revision af Tarifen vilde nødvendiggjøre et mindre Personale. Ligesom en fungerende Inspektør og 3 fungerende Kontrollører vedblivende maa anses for ganske nødvendige i Kjøbenhavn, saaledes er det samme Tilfældet med Antallet af konstituerede Assistenters. Disse ere fra Begyndelsen anvendte ikke ubelukkende i Kjøbenhavn, men ogsaa som udfyldende de Toldassistentpladser, der udenfor Kjøbenhavn bleve ledige derved, at man tog indøvede virkelige Toldassistenters til Tjeneste her — desuden til Forøgelse af Toldassistentpersonalet paa forskellige Steder, hvor det hidtil havde været altfor knapt, som Esbjerg, Aarhus, Silkeborg, Slagelse, og senere har dette yderligere fundet Sted, idet man har troet atter at kunne tage enkelte fra Kjøbenhavn til Oprettelsen af nye Rystposter til Betjelse af Sids- og Vareexpedition, saaledes i Dreghoved under Rystkjøbing paa Falster og Helnæs under Afsens. En Indskrænkning af Toldpersonalet i Kjøbenhavn, der navnlig, da ogsaa Bolværksstrækningerne siden 1ste April 1876 ere blevne forlængede med ca. 6,000 Fod, nødvendigvis maatte falde paa det i Betænkningerne benyttede Personale og derved i høj Grad vilde indskrænke Nytten af den nye Toldkommerbygning, vil heller ikke, naar henses saavel til Opbeholdernes Mængde og Størrelse som til selve Sids- og Varetariffen i de senere Aar, kunne begrundes paa en Nedgang i de forskellige Toldvesenet vedrørende Forretninger, hvilket formentlig fremgaar af nedenangførte Sammenstillinger.